

[Erhard Jakobsen]

Det er derfor, det er så urimeligt at slæbe videre med det.

Det flertal, der er i tinget, er min ene motivering. Den anden er, at det faktisk kan nytte noget. Nu nævnte ministeren selv, at grundskylden er gået ned, at grundskyldens belastning er gået ned til det halve. Det glæder mig. Det er det, vi gerne vil bidrage til ved stadig væk at arbejde i hvert fald imod, at det skulle gå den anden vej.

Så ved jeg fra gammel tid, så gammel tid, som ikke mange her kan huske, at det kan nytte. Grundstigningsskylden var en lige så hellig ko i dette ting engang, som grundskylden nu er det. Pludselig på to, tre, fire år var den væk. Hvorfor? Fordi vi blev ved og blev ved og blev ved. Jeg tror, det vil gå ligesådan med grundskylden.

Og så endelig, og det er det vigtigste, den aktuelle baggrund. For parcelhusejeren, for lejeren, var det fuldstændigt forkert, hvad ordføreren for SF sagde. Det er gang på gang påvist, at nogle af de store boligselskaber har måttet forhøje lejen med 15 pct., 20 pct., 25 pct., efter at grundskylden er steget efter en ny vurdering, og efter at kommunen ikke, som indenrigsministeren ville give det udseende af, benytter lejligheden til stort set at lade grundskatterne være uforandrede. Det gør de ikke. De nedsætter ganske vist promillen, men kun med halvt så meget, som den skulle have været nedsat, hvis man skulle have bevaret grundskatterne uforandret. De hiver en gevinst hjem allerede i kraft af, at vurderingen kan skjule det for dem. I disse forbindelser er det flere gange kommet frem, at de sociale boligselskabers lejere kommer i knibe, så også dér er det et problem. Det, vi tænker på, er ikke ejere eller lejere, men det er omkostningsniveauet. Man giver omkostningsniveauet et skub. Det vil man opdage, når 17. almindelige vurdering bliver gennemført, selv om den på grund af prisforholdene får et mindre skub end tidligere, men skubbet er der altså stadig væk. Det er den aktuelle politik.

Så er det altså også aktuelt – tallene står i avisen i dag i nogle aviser, og i nogle andre i går – at ny vurdering koster 64 mill. kr., 64 mill. kr., det var altså også en slags penge at spare. Der er ingen grund til at have et vurderingsinstitut, hvis amterne og kommunerne ikke skal opkræve disse penge; man behøver altså ikke at rende rundt og lave al den vur-

dering. Det gør jo kreditinstitutionerne i forvejen, så det har altså også nogen betydning.

Endelig kommer så det i denne situation væsentlige – det kommer jeg til at bedrøve en række partier og også nogle ministre med – at de kommer til at møde forslaget meget snart i en ny skikkelse. Vi har i dag skrevet til regeringen og bedt om, at diskussionen omkring landbrugets ejendomsskatter tages op i den standende diskussion. Det er ikke med henblik på at få det gennemført hverken i 1982 eller senere, men det er nu. Det har vi gjort, og det mener vi, for vi kan ikke se, man kan komme uden om det.

Vi er forpligtede af forliget, det er korrekt, og vi kan ikke tvinge nogen til at gøre noget, det er også korrekt. Men vi mener ikke, man kan diskutere den aktuelle landbrugssituation, og da slet ikke landbrugssituationen i de kommende år, hvis man ikke tager spørgsmålet om den vældige belastning, landbruget er ude for, med. Derfor mener jeg sandelig, at der er særdeles god grund til, at det forslag kommer frem nu. Jeg skal erkende, at det ville have fået en anden ordlyd, hvis vi kunne have afleveret det for 8 dage siden til folketinget. Det er jo ikke vores skyld, at vi har så meget at lave herinde, at det ikke lader sig gøre, men så ville det have været mere nært på de problemer, vi står over for nu, og så ville nok ingen medlemmer have vovet at antyde, at det havde været bedst, om man havde sparet denne debat.

Det må være en lapsus, når både ministeren og andre taler om 4,6 mia kr. og omkring 5 mia kr. Provenuproblemet kan kun være det halve, for det er jo fradragsberettiget. Det kan godt være, tallene er løbet fra mig. Jeg var ikke oprindelig sat til at være ordfører, så jeg har ikke slået tallene efter. Jeg har ikke fulgt med i, hvor stor grundskylden er nu. Men jeg går ud fra, at det tal, ministeren har nævnt, er det provenu, man venter. Det er da klart, at når folk kan trække det fra og trækprocenten ligger omkring 50, så er det kun halvdelen af beløbet, kommuner og amter faktisk taber.

Og så glemte ministeren at gøre opmærksom på, at det ikke er noget, der skulle ske nu, men over 15 år. Det er altså $\frac{1}{15}$ ad gangen, der skal tages, og derefter $\frac{2}{15}$ og $\frac{3}{15}$ osv., hvis vi skulle følge det, som var centrum-demokraternes intentioner. Noget andet er så, at det hele kommer i et nyt perspektiv – det